

Tanulói beszámoló

a HAT-KP-1-2024 1-000556 azonosító számú **Határtalanul! Kirándulás hetedikeseknek pályázati program megvalósításáról**

A 2024/2025-ös tanévben, május 5-6-7. között, a nyertes **Határtalanul! Kirándulás hetedikeseknek** pályázat jóvoltából három napos kiránduláson vettünk részt mi, a Gyermelyi Általános Iskola 7. osztályos tanulói. A kirándulásunk úticélja 3 nap alatt 3 ország Románia, Szerbia, Horvátország meglátogatása volt. Az utazásra így a felkészítő órákon három ország történelmével, földrajzával, kultúrájával, gasztronómiájával ismerekedtünk meg. Kiemelt figyelmet szenteltünk azoknak a történelmi pillanatoknak, amelyek összekötnek minket, magyarokat. Szó esett az I. és II. világháborút lezáró békeszerződések hatásairól is, különösen arról, hogyan szakították szét a történelmi Magyarországot, és ez hogyan hat a mai napig az elszakított területeken élő magyar közösségekre.

Az utazás után értékelő órát, majd június 4-én a Nemzeti Összetartozás Napján egész délelőttös Téma napot is szerveztünk. Elmeséltük a felsős diákoknak élményeinket és a megfigalmazott tanulságainkat, tapasztalatainkat megpróbáltuk átadni nekik. Kiemeltük, hogy Déván és Törökbecsén is igazi „élő” kapcsolatot alakítottunk ki Dorottyával, Lucával és Lajossal, akikkel beszélgetve különös és érdekes volt megpróbálni átérezni és megérteni azokat az élethelyzeteket, amelyekkel ők, a határon túl élő magyarok nap mint nap találkozhatnak és helytállnak, őrizve nyelvüket, hagyományaikat és identitásukat. Sokat tanultunk az összetartozásról, az emlékezés fontosságáról és a közös kulturális örökség erejéről, ami összeköt bennünket, bárhol is élünk a Kárpát-medencében.

Utazásunk során a különböző nemzetek kultúrájának megismerése rámutatott arra is, hogy a multikulturalitás nem megoszt, hanem gazdagít bennünket. Megtanít arra, hogy a különbözőség érték, és hogy más népek hagyományainak, nyelvének és gondolkodásának megértése hozzásegít ahhoz, hogy nyitottabbá, elfogadóbbá és empátikusabbá váljunk nemcsak mások, hanem saját történelmünk és identitásunk iránt is.

Útinapló

Május 5-én, hétfőn reggel hajnali 4 órakor elindultunk Románia felé. Romániában az első megállónk Arad volt, itt találkoztunk első idegenvezetőnkkel, Robi bácsival.

Aradon megnéztük az aradi vértanúk emlékművét és a vértanúk kivégzésének emlékhelyét is.

Utazásunk következő állomása Máriaradna volt. A templom, a Mária-kegyhelyek egyike és az egyik legismertebb zarándokhely Romániában. A templom igazi egyedisége abban rejlik, hogy az egyházmegye katolikusainak többségét adó magyarok mellett román, sváb, cseh, bolgár, horvát és szlovák hívek is felkeresik, és saját anyanyelvükön hallgathatnak misét. Nem csoda, hogy maga a római pápa is kíváncsi volt erre. Láttuk azokat az ezüsből készült, különböző testrészeket ábrázoló kis szobrokat, amiket a hívek gyógyulásukért hálából adományoztak a Szűzanyának és a templomnak és azokat a festményeket is, amelyek a hívekkel történt csodát örökítették meg.

Ezután Marosillyére indultunk, Bethlen Gábor erdélyi fejedelem szülőházába, aki a 17. századi Erdély egyik legkiemelkedőbb fejedelme volt. Uralkodását „Erdély aranykorának” is szokták nevezni. A Bethlen Ház, egyike azon dél-erdélyi műemlék épületeknek, amelyet a Bőjte Csaba ferences szerzetes által vezetett Szent Ferenc Alapítvány mentett meg.

Napunk zárásaként

Déva következett. A fáradtságunk ellenére gyalog mentünk fel Déva várához. A kilátás gyönyörű! Érdekes volt az üveglappal befedett börtön is, ahol az unitárius püspök Dávid Ferenc a várbörtön foglyaként fejezte be életét.

A várból leérve meglátogattuk a Dévai Szent Ferenc Alapítványt, ahol egy bentlakó lány, Dorottya mesélt nekünk az itt lakó gyerekek és fiatalok mindennapjairól. Vacsora után átadtuk az alapítványnak az itthonról hozott adományt, majd elfoglaltuk a szállásunkat.

A Határtalanul program második napja nagyon izgalmas volt. Első állomásunk Vajdahunyad volt, ami leginkább a Hunyadi család várkastélyaként vált ismerté. Mint megtudtuk, nemcsak a Hunyadiak birtokolták a várat, hanem például a Bethlen család is. Bethlen Gábor számára Vajdahunyad stratégiai jelentőséggel bírt, mivel a város fontos helyet foglalt el a bányászati és kereskedelmi útvonalak mentén. A város és a vár erősítése segítette a fejedelmet az ellenfelekkel szembeni védekezésben és a hatalma megszilárdításában.

A vár látványa lenyűgöző. Hatalmas kőfalak, régi tornyok, csigalépcsők, sőt, még egy festményeket bemutató kiállítást is láttunk.

Temesvár Robi bácsi szülővárosa, így nem csoda, hogy minden apró szegletét ismerte a városnak. Egy több órás séta keretében bejártuk a többnemzetiségű belvárost. A románok mellett magyarok, németek, szerbek, szlovákok, ukránok, illetve az utóbbi években, kis mértékben olaszok is lakják. A szép, tágas színes terek így magukon hordozzák a város jellegét, a multikulturalitást. Ilyen „szemmel” ismerkedtünk és tettünk sétát a városban, felfedezve a különböző felekezeti templomokat, szobrokat és a dualizmus korában épült épületeket. Itt búcsúztunk el Robi bácsitól és elindultunk Szerbia, a második meglátogatandó ország felé.

Az eredeti tervhez képest, az időjárás és a lenyűgöző látnivalók miatt, egy kicsit megcsúsztunk időben, így az asznapra ter-

vezett szerbiai helyszíneket másnapra tettük át. Törökbecsén a helyi idegenvezetőnk családja nagy szeretettel fogadott minket, levessel és házi készítésű pizzával vártak minket, valamint a nagymama finom csokis süteményt sütött nekünk.

Másnap reggel a szálláson bőséges reggelit kaptunk, majd elindultunk felfedezni Törökbecse és a szomszédos Óbecse nevezetességeit. Először a helyi múzeum kiállítását tekintettük meg a település történelméről és nevezetességeiről, majd sétára indultunk a Tisza partján és a városban. Lajos bácsi, az idegenvezetőnk sok érdekességet mesélt az ott élő emberek mindennapjairól és szokásairól. Ezután a város határában fekvő Eiffel-zsiliphez látogattunk.

Innen már Horvátország felé vettük az irányt, hogy megtekintsük Erdőd várát, valamint megnézzük Eszék nevezetességeit. Sajnos nem volt szerencsénk, mert az útvonalon lévő határátkelőnél megrongálódott a híd, így a busz nem kelhetett át rajta. Mivel a következő határátkelőhely 2 órányira volt és az autóbuszvezető vezetési idejét sem léphettük túl, úgy döntöttünk, hogy szomorúan, de hazafelé vesszük az irányt, így elbúcsúztunk idegenvezetőnkől és családjától.

A hosszú hazaút ellenére vidáman és élményekkel gazdagon értünk haza.

Köszönjük Piróth Krisztina Réka osztályfőnökünknek és Gellért Melinda történelem tanárunknak, hogy elkísértek bennünket és vigyáztak ránk ezen az úton.

A hetedik osztály